

Fra Rigsdagen.

—o—
(Fortsat).

Kvinderne og Finansloven.

Lærerenker. Nøhr (R.):

Jeg vil takke den højtærede Finansminister for det lille Lovforslag, han fremsatte her i Tinget forleden Dag om et Fjerdingaars Efter-Indtægt for Tjenestemænds efterladte. Det er en af disse Smaalapper paa det sociale Klædebon, om hvilke man kan sige, at de pynter ikke, men med Hensyn til hvilke man paa den anden Side altid har den tilfredsstillende Følelse, at de varmer saa langt, som de naar. Men maa jeg atter her udtale en Beklagelse, nemlig over, at Lærerenkerne ikke er taget med. Jeg hørte nok, at Finansministeren henviste til, at man for Lærerenkernes Vedkommende var ved at anstille nogle Undersøgelser. Maa-ske jeg heraf har Lov til at slutte, at naar disse Undersøgelser — forhaabentlig hurtigt — bliver tilendebragt, der da maa blive fremsat lignende Lovforslag for Lærerenkernes Vedkommende, de trænger saa vist i samme Grad som de andre dertil. For Resten vil jeg angaaende Lærerenkerne i Almindelighed sige, at det er en Klasse Mennesker i vort lille Land, som lever under de allerusleste Vilkaar. Disse gamle Kvinder paa i Regelen 60—70—80 Aar oppebærer af det offentlige Pensioner paa 2—300 Kr., og dertil kommer den Overlevelserente eller Livsforsikring, som deres Mand har sikret dem, saaledes at deres Indtægt i det hele varierer mellem fra 3—400 Kr. til 6—700 Kr. Hvis det er Enker efter Købstadlærere, som har siddet i forholdsvis bedre Embeder, navnlig hvad Pensioneringen angaar, kan de komme lidt højere op. Men for saadanne gamle Enker, der saa godt som allesammen er fuldstændig ude af Stand til at tjene det allerringeste, og hvoraf mange ikke i Gang kan passe sig selv, men maa have Hjælp, er det ganske umuligt at leve af disse 4—5—6—700 Kr. Hvorledes klarer disse Mennesker sig da i Dyrtiden? Ja, de klarer sig ved Understøttelser fra private eller fra Legater, Hjælpekasser eller Fattigvæsenet. Jeg vil henstille til den højtærede Undervisningsminister at tage un-

der Overvejelse, under alvorlig og indgaaende Overvejelse, om det ikke var muligt at finde en Form, hvorunder man kunde hjælpe disse gamle Enker.

Børneforsorg. K. M. Klausen (S.):

„I Fjor forhandlede vi i Finansudvalget med den højtærede Indenrigsmister — nu vil det blive Undervisningsministeren — om vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter, og vi var enige om, at vi vilde bygge et nyt Børnehjem hvert Aar. Meningen var, at man ifjor skulde være begyndt med at bygge et Børnehjem ved Skanderborg.

Der findes et gammelt Børnehjem, vel drevet er det, men det raader over meget daarlige Bygninger. Det var derfor Meningen, at der skulde opføres et nyt Hjem, og vi var alle enige om den Bevilling, der skulde ydes dertil. I sidste Øjeblik strandede Sagen, fordi vi fandt, at den Grund, som var udset til det nye Børnehjem, var for daarlig, det var elendig Sandjord, vi vilde finde en bedre Jord at bygge Hjemmet paa. Jeg vil saa haabe, at vi maa kunne skride til at opføre dette nye Børnehjem i Aar, og da vi, som sagt, ikke kom til at bygge noget i Fjor, mener jeg, vi i Aar maa bygge to. Jeg har blandt andet tænkt mig, at man kunde ombygge et gammelt, forfaldent, brandfarligt Børnehjem i Fredensborg, saa at der kunde fremkomme Forslag om disse to nye Børnehjem under Finanslovens videre Behandling.

Saa vil jeg endvidere henlede Opmærksomheden paa, at vore Børnehjem lever under meget vanskelige Kaar. Overfor dem har Dyrtiden gjort sig stærkt gældende. Enhver vil kunne forstaa, at et Hjem, der fører en stor Husholdning, omfattende 30, 40, 50 Personer, vil mere end noget andet komme til at mærke Dyrtiden. Vi traf derfor den Foranstaltning i Fjor, at vi gav den ekstra Tilskud og fordelte det paa to Gange, det første til Jul og det andet til April. Jeg vil haabe, at det samme maa kunne ske i Aar, at vi maa kunne give Børnehjemmene et ekstra Tilskud til Jul, som kunde anvendes f. Eks. til Indkøb af Brændsel, og et andet ekstra Tilskud, naar Finansloven bliver vedtaget til April.“

Jacobsen (S.):

„Medens jeg er ved dette Emne angaaende Børneforsorgen her i Landet, vil jeg gerne henvende mig med et Par Ord til den højtærede Undervisningsminister. Jeg savner paa Undervisningsministeriets Budget en Bevilling paa 8,000 Kr., som de danske Plejehjemsforeninger androg om at faa til Oprettelse af Optagelseshjem for Spædbørn her i Landet. De danske Plejehjemsforeninger har besluttet sig til at opføre saadanne og er i Gang dermed, men det er umuligt for disse Foreninger at føre denne Sag igennem, hvis de ikke faar den Bevilling, de har ansøgt om. Og de danske Plejehjemsforeninger er i Forvejen saa haardt spændt for, at det er dem ganske umuligt selv at skaffe større Beløb, end de alt har bundet i de forskellige Hjem, de er interesserede i. Jeg haaber derfor, at den ærede Undervisningsminister vil gøre Plejehjemsforeningerne den Glæde at søge at faa denne Bevilling paa 8,000 Kr. ind paa Finanslovsforslaget til anden Behandling, og jeg tror at turde sige, at Ministeren sikkert vil møde al mulig Velvillie hos Finansudvalget, naar han kommer med Forslag om at faa denne Bevilling optaget. Det forekommer mig ogsaa, at det er et ret beskedent Krav, der her stilles af de danske Plejehjemsforeninger, idet de selv til Udvidelser og til Opførelse af Optagelseshjem skaffer et Beløb paa ca. 60,000 Kr. Det er i Virkeligheden det Beløb, Foreningerne selv sætter ind paa de Byggeforetagender, de i Øjeblikket er i Gang med, og mere kan de ikke under nogen Omstændigheder sætte ind. Jeg henstiller endvidere til den højtærede Undervisningsminister at tage under velvillig Overvejelse Muligheden af at forhøje det Tilskud, der paa Finanslovsforslaget er opført til Byselskaberne, der staar under Plejehjemsforeningernes Organisation. Der findes til disse Selskaber opført et Tilskud paa 11,000 Kr. Disse Selskaber som i Reglen hedder „Børnenes Vel“, driver, som det er Ministeren bekendt, en meget omfattende Virksomhed med Asyler, Vuggestuer, Fritidshjem, Dagarbejdsskoler o. s. v. Jeg skal jo indrømme, at jeg ser nok, at Tilskuddet allerede er forhøjet med 2,000 Kr. sammenlignet med i Fjor, men